

מסורת הש"ס

(א) מנחתם מי: ע"ש, (ב) (שם),
(ג) כריתות יב: (ד) (שם) ודף ח,
לעיל ע"א: קכ"א, (ה) לעיל קד:
כריתות ח, יט: (ו) (לעיל ע"א),
(ז) (מוספא סייג), (ח) אחי
לפלוז השיעור אורג שחט
חכמים, ק"א רש"ל, (ט) ז"ל
ד"ר,

הגהות הב"ח

(א) 'תב' ד"ה ויתגלה וכו'
חיוב בדפירוש כמתנתין:
(ב) בסנהגה שני נתי מרין
בנידום: (ג) נמי בין כסוף
שיעור שתי מנין: (ד) שם
שלושה נתי מנין הארד
לכל אומר ר' נתן: (ה) שם
אמר אבי תרמי בבית מילא:
(ו) ד"ה ויפסד וכו'
נ' מנין של ערב חיוב:
(ז) ד"ה ואל תנין וכו' תנן
לזה הסם:

גליון הש"ס

נ"מ קדושים אלה. ע"מ
בחדש במדבר רנה ר"מ
ממני על פסוק נחית בלא
עמך: יש א"ל להא נ"מ.
פסחים קח ע"ל כ"ב מז
ע"ב:

מוסף רש"י

יראה ראהה נחתה. כשיל
 שדךך נגדך. מלמד לקחת
 ילקיטשך. והבדל 27.
 הכותב בשם אמונית. הלא
 מלאכה בשם ברוכות 3.
 אין ידענה לחצי שינוי.
 אכל עז שינוי ונדע, אם
 אכל ידענה תלך, אכל עז
 אכל עז שינוי מושפך
 100. אחת על הארץ. אם
 מושפך הוא על ארצו שינוי
 נחתה מושפך על הארץ
 101. והקדש על
 מנת לחסור. פסחם שהקדש
 עול ולנו ילך ידענה ידע
 אלא אם כן קדש. אכל עז
 אכל לחסור לא על נחתם
 קדש 27.

רבינו חננאל

ועלתה כירי ב' חיים
והחיים פטור, וענין כירי
ד' יונת, פ' כוזב צריך להביע
ש'יהי, וכל דהוה לו
הרביב ב' (ולעל) (ועל)
אחריו, ונמצא כאילו מ' א'
פ' יונת כר ש' יארדא וכו'
האחרית פטור, שפירי
אית כתיבה, וכו' לאו
ה' ודקא שפיר, וכו'
בענין שבתה, שפירי
לאו ש'יהי ו' וספיר
ה'לכות, וקשרי ש'יהי
ל'תן כ'תקון וכו' וכו'
שפירי, ואבדן המלך
ל'סוף כ'תוב כ'תוב
ל'סוף מ'סד ר'פני
וה'סוף כ'תוב כ'תוב
שפירי, כ'תוב כ'תוב
אחת כ'תוב מ'תלה וכו'
שפירי, וכו' פ' אשכול
חצי ו'ת חלב בשנת וכו'
ל'ת ו'ת חלב בשנת וכו'
חצי ו'ת אחת, ר'בן נמלא
אפ'ר א'ת ידית חצי
בשנת אכ'לו חצי חצי
שפירי, (א'ת) חצי
חצי חצי חצי

רבי אליעזר אומר האורג
ג' חוטין בתחילה ואחר
על הארצ חייב בכלל גדול
תנן סתם האורג ב' חוטין,
ולא שנינו בין בתחילה בין
בראש הכר ובין בסופו ע"ג
אורי שהוא ארז מאתמול,
וכך הלכה כחכמים, ור'

אלעזר פליג דסער פחות מס
מלאכה מתקיימת, ואם יש ח
ערב ארונג בשתי וארג אחר
עבין, אמרי לה להאי גיסא ג'
רחבן ניכר, ואמרי לה להאי ג'

הבונה פרק שנים עשר שבת

לכתוב ח' וכתב שני זיינין:
לריכות ראשי הזיינין לזיין
ממין ושמאל ולמעלה כדאמרין
אלהים אתה (בראשית כג):

מנהל משרד החינוך

ועלו בידו ששים חייב והתנן פמור לא קשיא
הא דבעי זיוני הא דלא בעי זיוני: כתב אות
אחת נוטריקון רבי יהושע בן כהנא מהחייב
וחכמים פוטרין: א"ר יוחנן משום ר' יוסי בן
זימרא מנין ללשון נוטריקון מן התורה שנא'
יכי א"ב המו"ן גוים נתתך אב נתתך
לאומות כחור נתתך באומות המון חביב
נתתך באומות מלך נתתך לאומות ותיק
נתתך באומות ואמרי נתתך לאומות ר'

יחזקאל דידיה אמר: ^אאנכי גוטריקן אנא נפשי
 כתיבתי יהיבתי רבנן אמרי אמריה נעמיה
 כתיבה יהיבה איכא דאמרי אנכי למפרע
 יהיבה כתיבה נאמנן אמריה דבי רבי נתן
 אמרי ^בכי יר"ט הדרך לנגדי ^גידיאה ראתה
 גטתה דבי רבי ישמעאל תנא ^דכרמ"ל כר
 מלא רב אחא בר יעקב אמר ^הוהוא קללי
 קללה נמרצ"ת גוטריקן גואף הוא מואבי
 הוא רוצח הוא צורר הוא תועבה הוא ר"ג
 בר יצחק אמר ^ומה נדבר ומה נצטדק
 נכונים אנחנו צדיקים אנחנו טהורים אנחנו
 דכים אנחנו ^זקרושים אנחנו: **מתני'** ^חהכותב
 ב' אותיות בשתי העלמות אחת שחרית
 ואחת בין הערבים ר"ג מחיב ^טאוכמכים
 פוטריק: **גמ'** במאי קמיפלגי ר"ג סבר
^יאין ידיעה לחצי שיעור ורבנן סברי דיש
 ידיעה לחצי שיעור:

הדרין עלך הבונה

רבי ^(*)אליעזר אומר האורג שלשה חושין בתחילה ואחת על הארג חייב יחזכ"א בין בתחילה בין בסוף שיעורו ב' חושין יתעושה שתי בתי גירין בגירין ^(*) בקידום בנפה בכבדה ובסל חייב ^(*) יתהותר ב' תפירות יתקוע ע"מ לתפור ב' תפירות ^(*) גמ' כי אתא רבי יצחק תני שנים והאנן תני ג' לא

קשיא הא באלימי הא בקמיני *אמרי לה להא
אמרי לה להאי גיסא אלימי תלתא לא סתרי תר
ואמרי לה להאי גיסא קמיני תלתא ידיעי תרי
תניא האורג ג' חוטינ בתחילה ואחד על הא
בתחילה בין בסוף שיעורין ^(א) ב' חוטינ ובשפה ב'
למה זה דומה לאורג צלצול קטן ב' חוטינ ברוח
חוטינ בתחילה ואחד על הארג חייב סתמא
חוטינ על הגס ועל האימרא חייב ר"א אומר א
ברוח שלשה בתי נירין חייב הא למה זה דומה
על רוחב ג' בתי נירין והאורג ב' חוטינ על ה
כרבנן: העושה ב' בתי נירין כו': מאי [בנירין]
והא בנירא: בקירוס: מאי בקירוס אמר רב
הא תנינא באבות מלאכות והתופר ב' תפירות
והקורע ע"מ לתפור ב' תפירות קתני נמי התופר
מלאכות אלא משום דקבעי למיתני סיפא הקור
קתני [התופר שתי תפירות]: והקורע ע"מ לתפור

פְּלוֹגַחַא וְשָׂחִי צִחִי נִירִין לְאַשְׁמוּעִינָן צִנִּירִין וְצִקִּירוֹס וְצִנְפָּה

ההחלל בארבע צדדיו ב' חוטיני וחתכה יריב, ולא לאו מפור, ואם יש ב' חוטיני ב' חוטיני קדקן. אלישי, חוטיני פני שאין מראין דחב, ובאלישי שנים ב' חוטיני מן ר' נכשני ור' מאלגני.

קה.

והתניא שבור. אין נראה לרבי לגרוס והתניא דלמאי נא
הוא פירך ממתי? ומיהו ריבא למימר דממתני'
קשיא ליה משמע וכתב שזיין וזיין לא קטב ר' אחים כהרוד דלא
כעי' זיזי משמע דמשום זיין קשה ליה אבל מכריחא דקתי' סתמא
פירך שפיר אבל קשה ליה דלא ברייתא
היה ר' דהרוד מיהו ריבא למימר דממתני'
דממתני' דלמאי נא

התנן פסוק לא קשיא בעי יונו: כתב אות ששע בן בתירה מחייב חנן משום ר' יוסי בן יקון מן התורה שנא' נתתיך אב נתתיך באמונת המון חכים נתתיך לאומות ות' נתתיך לאומות ר' יוסי

רַבֵּן נִמְלִיאֵל סִבְר אֵין יִדְיעָה חֲצִי שְׁעוֹר. נִרְחַל דְּלִטְעֵם ^(א)דְּרִשְׁתִּיג מִשּׁוֹם דְּכַמְתִּי אִלּוּ הִדַּע אֵלֶיךָ חֲטָאִתָּה יִדְיעָתָה חֲטָאִתָּה הִיא דְּכַמְתִּי יִדְיעָתָה אֲנִי יִדְיעָה דְּלֵאלֹא חֲטָאִתָּה לֵאלֹא שְׁמַה יִדְיעָה: **וּרְבִנָּן** סִבְרִי יֵשׁ יִדְיעָה חֲצִי כּוֹי. פִּירְשׁ כְּבוֹנָתָה הִיא דְּנִקְטָא אוֹת אַחַת שְׁחִיתָ וְאַחַת כְּדִי הֶעֱרִיס כִּיּוֹן דְּהוּי שְׁהוֹת בִּינְיָמִים כְּדִי לִידַע חֲשִׁיב כְּשֵׁמִי הֶעֱלֵמוֹת וְאִין נִרְחַל חֲדָא דְּהוּי לִיָּה לִפְרֵשׁ שְׁעוֹר שְׁהוֹת וְעוֹד לִחְלֹמֵר לֵעִיל כְּכֹחַ אוֹת אַחַת בְּזִיכּוֹרִי אוֹת אַחַת עֲלִית כְּנִדְרָאִים חֲשִׁיב אַחַת ^(א)דְּמִסְתַּחֲמָא יֵשׁ שְׁהוֹת כְּדִי לִידַע וְנִרְחַל דְּמִיכְרִי שְׂדֵעַ בִּינְיָמִים וְאַחַת שְׁחִיתָ וְאַחַת עֲרִיצִית נִקְטָא לִכְרוֹחֵא דִּלָּף עַל גַּב דִּישׁ עַם הִידְעֵשׁ הִפְסֵק וְשְׁהוֹת גְּדוֹל בִּינְיָמִים מִחֲשִׁיב ר"ג:

הדרך עלך הבונה

הבונה
האורג שלשה חושין
ל הארג חייב ירחב"א
שיעורו ב' חושין
בניין ב' בקירוס
החופר ב' תפירות
כ' תפירות: גמ' כי
מס והאז תנן ל' לא

בְּקִשְׁתִּי *אָמַר לֵה לֵהא גִּיסָא וְאָמַר לֵה לֵהא גִּיסָא
יָמִי תִלְתָּא לֹא סַתְרִי תְרִי סַתְרִי קִשְׁיִי תְרִי נָמִי לֹא סַתְרִי
קִשְׁיִי תִלְתָּא יְדִיעִי תְרִי לֹא יְדִיעִי אֱלִימִי תְרִי נָמִי יְדִיעִי
בְּתַחֲלִילָה וְאַחַד עַל הָאֲרִיג חִיִּיב וְחַכְמָאִים אֹמְרִים בֵּין
א' (ב' ב' חוֹטִין וּבִשְׁפָה ב' חוֹטִין בְּרוּחַב ג' בְּתִי נִירִין הָא
לְצֹל קָטָן ב' חוֹטִין בְּרוּחַב ג' בְּתִי נִירִין וְהָאוּרֵג (ד' ג'
עַל הָאֲרִיג חִיִּיב סַתְמָא כר"א תִּנְיָא אֵידֵךְ "הָאוּרֵג ב'
מֵרָא חִיִּיב ר"א אֹמַר אֶפְּלִי אַחַד וּבִשְׁפָה שְׁנֵי חוֹטִין
חִיִּיב הָא לְמָה זֶה דּוּמָה לְאוּרֵג צִלְצֹל קָטָן שְׁנֵי חוֹטִין
וְהָאוּרֵג ב' חוֹטִין עַל הַגָּס וְעַל הָאִמְרָא חִיִּיב סַתְמָא
נִירִין כו': מָא' [בְּנִירִין] אָמַר אַבִּי תִרְתִּי כְּבָתִי (ז' נִירָא
מָא' בְּקִירֹס אָמַר רַב מְצוּבִיטָא: וְהַתּוֹפֵר ב' תְּפִירוֹת:
כּוֹת וְהַתּוֹפֵר ב' תְּפִירוֹת מְשׁוּם דְּקִבְעִי לְמִיתָנָא סִיפָא
תְּפִירוֹת קִתְּנִי נָמִי הַתּוֹפֵר וְהַקּוֹרֵעַ הָא נָמִי תִּנְיָנָא בִּאֲבוֹת
כְּעִי לְמִיתָנִי סִיפָא הַקּוֹרֵעַ בְּחִמְתּוֹ וְעַל מַתּוֹ מְשׁוּם הֵכִי
[ת]: וְהַקּוֹרֵעַ עִ"מ לְתוֹפֵר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת: הֵיכִי מְשַׁכַּח לֵה
דְּעֻבְרָה

עינן ציירין וצקירוס וצנפה וצכצרה ומל דלא (1) תנא לה התם:

[illegible]

עין משפט
ור מצודה

לֵאמֹר אֲנִי מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
שְׁנוֹת הַלֵּלָהּ חֲ
אֲנִי מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
הֵלֵךְ יָד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
בִּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
גִּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
דִּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
הִד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד

תורה אור השלם

1 ולא יקרא עוד את שמך
אברהם ותהי שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתך
בראשית י"ז
2 אנכי יי אליהך אשר
הוצאתך מארץ מצרים
מבית עבדים לא יתה לך
אלהים אחרים על פני
שמות כ ב

3 ויאמר אליו מלאך ה' על
מה הבית את אחנך זה
שלוש רגלים הזה אנכי
נאמתי לשון כי ירט הדרך
לנגדי
4 ואם תקריב מעות
בכורים לה' אנכי קלוי
כאש ערש כרמל תקריב
את מעות בכוריך

וַיִּקְרָא ב' י'
5 וְהָיָה עִמָּךְ שְׁמוֹנִי בן יֵשׁוּעַ
בן הַדְּמִי מִבְּתוּרֵי כְּנָעַן
קָלְלֵנִי קָלְלָה נְמוּרֶצֶת בְּיוֹם
לְבִתִּי שִׁמְשֹׁן וְהָיָה יָרֵד
לְקִרְיָתוֹ וְהָרָדוֹן וְאֶשְׁכְּבֶה לוֹ
כִּי לֹא מָלָמָר אִם אֶמְתִּיק
בְּחַיִּים
6 וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה מִה נֶאֱמַר
לְאִדְנִי מִה נִדְּבָר וּמִה
נִעֲשֶׂה וְהָאֱלֹהִים מֵקֵץ אֵת
שׁוֹן עֲבָדָיו וְהֵנוּ עֲבָדִים
לְאִדְנִי וְנִם אֶנְשֵׁנוּ וְנִם אִשְׁרֵנוּ
נִמְצָא הַגִּבְעִי בְּיָדָהּ

לעזי רש"י

לִצְיָאָה [לִצְיָאָה], נִרְ
 (בְּמִקְוֵי עֵינֵי בִּמְחֻק אִירֵגָה,
 שֶׁכֵּן הִשְׁתִּי עֹבֵר),
 לִצְיָאָה (דִּיהָ תְּרִיתִי)
 [לִצְיָאָה], נִרְךָ דָּךְ (קֶצֶה חֹטֵם
 הַהֶשֶׁת, הַקֶּשֶׁר לִכְבוֹד
 הַתְּלִיחִין שֶׁל הַנֶּחֱלִי,
 לִצְיָאָה (דִּיהָ וְאֵתָה),
 נִירְךָ לִצְיָאָה
 [לִצְיָאָה], דְּרוּשָׁה
 (בְּמִקְוֵי הַטְּוִיָּה שֶׁל
 הַנְּבִיכִים), פִּרְשִׁיָּא,
 דְּרוּשָׁה (בְּמִקְוֵי הַטְּוִיָּה
 שֶׁל הַנְּשִׁים)

רבינו חננאל (המס')

[illegible]

שהוא מקום מעוקס כמין
שהוא [אל]עלם ואלטראז
כותב וחייב. העושה ב'
ן וירד העליון ויבא הערב.
יוצא בהן, ומסננין בהן.